TROSTMANN 367

TROGIRSKI EVANĐELISTAR, iluminirani kodeks; napisan i iluminiran u benediktinskome samostanu Sv. Ivana u Trogiru oko 1230 (danas u riznici trogirske katedrale). Sadržava 122 inicijala i 5 minijatura. Četiri minijature ilustriraju velike blagdane (Rođenje Isusovo, Ulazak u Jeruzalem, Prikazanje u hramu, Navještenje), a peta Rođenje Ivana Krstitelja. Minijature su stilska i ikonografska kombinacija biz. i zap. kasnoromaničkih elemenata koji se pojavljuju u umjetnosti srednje i S Italije. Plastična obradba figura i draperija te izražajnost lica karakteristične su za umjetnost XIII. st.

LIT.: A. Zaninović, Doba u koje bi napisan trogirski evanđelistar, VjAHD, 1922, 45. - B. Telebaković-Pecarski, A monument of Dalmatian Miniature Painting from the 13th century, Medievalia and Humanistica (Boulder), 1961, 13. - Minijatura u Jugoslaviji (katalog), Zagreb 1964. – I. Fisković, Romaničko slikarstvo u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1987.

TROGIRSKI LEKCIONAR, rukopisni kodeks iz XIII. st. (riznica katedrale u Trogiru). U rukopisu ima 74 inicijala crtana perom bez boje sa životinjskim i cvjetnim romaničkim ukrasima; u desetak inicijala pojavljuje se ljudski lik. Kodeks je uvezan u srebrne, dijelom pozlaćene korice iz druge pol. XIII. st. s dodatkom okvira iz XVII. st. i kopči iz XVIII. st. Na prednjoj su ploči prikazani apostoli u tri vodoravna niza, na stražnjoj ploči apostoli sjede u polukrugu, a zraci Duha Svetoga padaju na njih. Pred apostolima stoje Izraelci. U stilu figura primjećuju se zap. i biz. utjecaji.

LIT.: B. Pecarski. Byzantine influence on some silver book - covers in Dalmatia, u zborniku: Actes du XII congrès international des études byzantines, Beograd 1964. - I. Fisković, Romaničko slikarstvo u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1987.

TROGRLIĆ, Dražen, slikar, grafičar i kipar (Varaždin, 19. VII. 1958). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1983 (R. Goldoni). Bio je suradnik Majstorske radionice N. Reisera i Lj. Ivančića 1983 – 85. Sustavom spontanih znakova i otvorena kolorita uspostavlja izravan odnos između prirodnoga i civilizacijskoga, mita i stvarnosti, afirmirajući doživljaj elementarnoga i prvobitnog (Žetva, 1987; Stol samilosti, 1987; Nestale duše, 1989; Prekinute igre, 1991-92). Objavio je grafičke mape Materinstvo, 1984; Iskušenja južnih mora, 1986; Povratak uoči odlaska, 1987. i Zemljine mijene, 1989. Samostalno je izlagao u Zagrebu, Varaždinu, Čakovcu, Skoplju i Dubrovniku. Posljednjih godina radi vertikalne skulpture, rasterećene konkavnim usjecima ili blagim zaobljenjima (Prijatelj nosorog, 1989; Šumsko stanište, 1993).

LIT.: T. Maroević, Dražen Trogrlić (katalog), Zagreb 1988. – Ž. Sabol, Dražen Trogrlić (katalog), Dubrovnik 1989. – Lj. Domić, Simbolički govor boje, u katalogu: Pet plus pet, Ljubljana 1989. – M. Šolman, Dražen Trogrlić (katalog), Zagreb 1989. – Z. Rus, Dražen Trogrlić, Slike, crteži, skulpture 1983-1993 (katalog), Varaždin 1993. - H. Pejaković, Dražen Trogrlić-crteži, Zagreb 1995. M. Šo. i R.

TROLIS, Enrico, arhitekt (Pula, 27. I. 1907 - Trst, 22. VI. 1978). Završio Višu školu za arhitekturu u Veneciji. Djelovao u Puli 1938-45, potom u Milanu, Venezueli i Španjolskoj. Sudjelovao u izradi generalnoga urbanističkoga plana Pule autora Luigija Lenzija, projektirao je plažni objekt Stoja (1936) te fontanu pred poštom i uređenje parka Zaro u Puli. LIT.: A. Rubbi, Plažni objekt Enrica Trolisa, Glas Istre, 16. XII. 1990. - Isti, Moderno kiparstvo u Istri između dva svjetska rata, ibid., 27-29. l. 1993.

TROSTMANN, Josip (Pino), slikar (Dubrovnik, 9. VI. 1938). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1963 (D. Tiljak, I. Režek). Jedan je od

TROGIRSKI EVANĐELISTAR. Trogir, riznica katedrale

izravnih nastavljača dubrovačke kolorističke tradicije (I. Dulčić, Đ. Pulitika). Slika zavičajne motive i lirske mrtve prirode, stilski između impresionizma i ekspresionizma (Cvat japanske trešnje, 1978; Predgrađe Dubrovnika, 1980; Mrtva priroda sa cvijećem, 1983; Crvena zemlja, 1985). Karakterističan je njegov sustav obojenih mrlja, kojima se motiv rastvara u svjetlosti (U sjeni odrine, 1985; Zapušteni vrt, 1990; Treptaji, 1993). Samostalno je izlagao u Dubrovniku, Splitu, Budvi, Zagrebu i Apeldoornu (Nizozemska). Bavi se lik. pedagogijom.

J. TROSTMANN, U sjeni odrine

TRSAT, refektorij franjevačkoga samostana

TRSAT, Majka Božja Trsatska, djelo nepoznata slikara

TROŠMARIJA, selo na rijeci Dobri *S* od Ogulina. U blizini sela otkrivena je japodska nekropola (← V/IV. st.) s grobnim nalazima (fibule, okovi za pojas). Župna je crkva jednobrodna barokna građevina sa sakristijom iza svetišta, trijemom uz brod i zvonikom uz glavno pročelje. Barokni oltari (glavni s grbom donatora), propovjedaonica, krstionica te intarzijama ukrašeni ormar i ispovjedaonice.

LIT.: R. Drechsler-Bižić, Latenski grob iz Trošmarije, Adriatica praehistorica et antiqua (Zagreb), 1970. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok.

A. Ht.

TRSAT, srednjovj. utvrđeni grad na brdu iznad Rijeke. Prapov. liburnijska Darsata i rim. utvrda Tarsatica. — Kaštel učvršćuju i proširuju u XIII. st. Frankopani; djelomično su očuvani elementi srednjovj. arhitekture: »konak«, »turan« oko kojega je zidinama i kulama zatvoreno dvorište, vodosprema i ulaz s pokretnim mostom. God. 1826. kupuje ga grof Laval Nugent i obnavlja u duhu neogotike, prema projektima mlet. arhitekta i kipara Giacoma Paronuzzija (gibelinsko krunište gl. kule, neoklasicistički mauzolej »Mir junaka«). Pred mauzolejom amblem iz Nugentova grba (A. D. Fernkorn); biste Nugentovih, radovi A. D. Fernkorna i A. Canove, sada su u Pomorskome i povijesnome muzeju u Rijeci. Jezgra kaštela je u novije doba preuređena u izletište; tu se održavaju ljetne priredbe i izložbe.

Od Rijeke prema Trsatu vode stube koje je 1531. započeo graditi uskočki kapetan Petar Kružić; ulazni barokni trijem sagrađen je 1745. Duž stubišta se nižu kapelice hodočasničkoga puta.

Podno kaštela župna crkva *Sv. Jurja*, izvorno srednjovj., proširena 1660 (graditelj svetišta proto Mitar Urban); zvonik iz 1866. U crkvi je barokni oltar Sv. Jurja (izradio K. Medelin iz Vodnjana, 1797), a tri je manja oltara izradio 1905. kamenorezac Giuseppe Dorigo iz Rijeke. U sakristiji je intarzirani ormar iz XVIII. st.